

vil dog vel ogsaa være det rigtigste at begynde med at æde sig ind der, saa kommer man dog ogsaa til sidst ind til selve Centrum af Ejendommen. Det afgørende for det ærede Medlem i hans Stilling over for mig maatte dog være, at jeg her ønsker at gøre Forsøg paa at bortsælge Parceller. Der er ikke sat nogen Begrænsning for, hvor mange Parceller der kan blive bortsolgt, og skulde der vise sig særlig Trang til Parceller for mindre Jordbrugere deroppe, vil jeg med Glæde træde i enhver Forhandling med dette høje Ting om at faa saa meget som muligt af Gaardene der solgt i Parceller. Ganske vist gør det Forholdet til Forpagtningskontrakten ret vanskeligt, men det kommer man vel nok ud over. Jeg haaber derfor, at det ved Samarbejde med Udvalget skal kunne lykkes at faa dette Forslag i en saadan Form, at det ærede Medlems Ønske om, at der kan blive Bort salg til Parceller, for saa vidt der er Trang dertil, kan blive imødekommet. Men jeg frygter ganske vist for, at hvis det ærede Medlems Tankegang blev fulgt, og man overhovedet vilde nægte en Udsættelse af Bort salget og udbyde nu over 1,500 Tønder Land til Bort salg, vilde det blive ret vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at blive af med dem.

P. Christensen: Den højtærede Minister tillagde mig den Ytring, at jeg havde sagt „Smaaparceller“, og mente, at jeg ikke kunde finde Hjemmel dertil i Lovforslaget. Jeg synes ogsaa, at det klart fremgaar af Lovforslagets Anmærkninger, hvor det hedder, at det, det gælder om, er: „at sikre Forpagterne saavel som Ejendommens eventuelle Købere tilstrækkelig Arbejdskraft til Jordernes Drift ved navnlig at afhænde saadanne i Ejendommens Udkanter beliggende Parceller, som fortrinsvis skønnes egnede til Bebyggelse for Landarbejdere.“ Den Omstændighed, at det, man først vil opnaa, er at sikre Forpagterne eller de eventuelle Ejere tilstrækkelig Arbejdskraft, gør, at jeg maa antage, at det er den højtærede Ministers Mening, at disse Parceller kun skulde være Smaaparceller. Der kan jo ikke være Tale om Parceller paa 10—20—30 Tdr. Land, naar blot For-

maalet er at sikre Gaarden den tilstrækkelige Arbejdskraft. Jeg mener, at min Formodning var fuldt berettiget.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

J. C. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa dette Lovforslag henvist til Finansudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 23de Januar 1862 angaaende Indskrænkning i Adgangen til at borttage Sten, Ler, Sand, Grus og deslige fra Forstranden.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2223—26.)

Sagen sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Svend Høgsbro): Som jeg udtalte ved Lovforslagets Indbringelse, er det vor Mening med dette Forslag at genoptage Forhandlingen om denne Sag paa det Punkt, hvor den standsede i Fjor, og jeg skal derfor i alt Fald for Øjeblikket ikke genoptage en 1ste Behandling om dette Emne. Derimod kunde det jo nok fremme det kommende Udvalgs Arbejde, hvis den højtærede Minister var i Stand til allerede nu at meddele os, om han har modtaget det Svar fra Marineministeriet, som han bebudede i sin Skrivelse til os af 7de Februar dette Aar.

Landbrugsministeren (A. Hage): Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne kom altsaa ikke ind paa selve Lovforslaget,